

РЕВ.;ЕНА.;Е

№ .

гр. С□.Е;ф□...;я, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФА.;ЙСКА.; РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в

□.F;D.;□.1;□.B;□...;ч□.D;□.E; заседание на D.;□.5;ст□...;
□.4;□.5;□.A;□.5;□.C;□.2;p□...; □.F;p□.5;□.7; □.4;□.2;□.5; х□...;□.B;я□.4;□...;
□.4;□.2;□.0;□.4;□.5;с□.5;т □...; □.F;ър□.2;□.0; □...;□.E;□.4;□...;□.D;□.0; в
следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ТР. ЖА.;ВКОВА
ОФА.;ЦЕРСКА

при участието на секретаря НАДЯ
СТ. ТОДОРОВА

като разглежда докладваното от
ВЕСЕЛА ТР. ЖА.;ВКОВА
ОФА.;ЦЕРСКА

А.;p□.0;□.6;□.4;□.0;□.D;с□.A;□.E;
□.4;□.5;□.B;□.E; №
202111101..962 по описа за 2021
година

Предявени са обективно съединени иски по **чл. 4.2 КЗ** от **П. ЕМ. АЛ.** с ЕГН *****
от ГРАД, ж.к. Н. ., бл. **, вх. *, ет. *, ап. ** против **„фирма“** с ЕИК ..1..04.2 със седалище и
адрес на управление ГРАД, бул. Дж Б № * за осъждане на ответника да заплати на ищеца з--
-хователни обезщетения за настъпили вследствие ПТП на 26.07.2020г. в ГРАД, на ул. „И.с.“
в района на бензиностанция „ОМВ“ по вина на водач на МПС „А.“ с рег. № *****
имуществени и неимуществени вреди, както следва:

1. За сумата от **9 000 лв.**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени
вреди - болки и страдания в резултат получените травматични увреждания;
2. За сумата от **24...6 лв.**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди
за направени медицински разходи.

Претендира се и законна лихва върху сумите, считано от датата на предявяване на иска до
окончателното плащане.

Твърди се, че на 26.07.2020г. в ГРАД, на ул. „История славянобългарска“ в района на
бензиностанция „ОМВ“ по вина на водач на МПС „А.“ с рег. №**** ищцата, като пътник в
л.а. „ М.“ с рег. № *** е получила травматични увреждания, поради което е претърпяла

болки и страдания. Виновен за произшествието бил водачът на л.а. „А“ с рег. №***, който поради движение с несъобразена скорост и неспазване на достатъчна дистанция от движещия се пред него л.а. „М.“ с рег. №*** ударил последния. Твърди се, че водачът на л.а. „А.“ с рег. №**** бил з---хован по з---ховка „Гражданска отговорност“ с период на з---хователно покритие 01.02.2020г.-1.01.2021г. На 29.12.2020г. ищецът предявил претенцията си пред ответното з---хователно дружество, но и след изтичане на . месечен срок, произнасяне от з---хователя не последвало.

В срока за отговор е постъпил писмен такъв от ответника, с който се оспорва иска изцяло.

Оспорва се настъпването на з---хователно събитие, ангажиращо отговорността му; механизма на ПТП, противоправно поведение на водача на л.а. „А.“ с рег. № ****, вината на последния и причинно-следствената връзка с претендираните вреди. Въведено е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца, поради това, че е бил без поставен предпазен колан. Оспорва се размера на вредите.

В подкрепа исканията и възраженията на страните са събрани писмени и гласни доказателства. Приети са заключения на Комплексна Съдебно-медицинска експертиза от вещи лица – травматолог и неврохирург и Съдебно-автотехническа експертиза.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Релевантните факти по предявения иск, за които тежест на доказване носи ищецът, са: наличие на договор за з---ховка „Гражданска отговорност“, сключен от ответника, който да покрива риска от възникване на отговорност за вреди на посочения като виновен водач на МПС; настъпил з---хователен риск по договора – причинени от з---хованото лице на ищеца неимуществени /болки и страдания/ и имуществени вреди – претърпяна загуба, свързани с притежаването или използването на МПС, за които з---хованият отговаря съобразно българското законодателство; вид и размер на вредите, деликтната отговорност на з---хования при ответника – виновно противоправно поведение на з---хования при ответника при причиняване на з---хователното събитие, намиращо се в причинна връзка с вредоносния резултат. В тежест на ответника е да докаже възраженията си - /правоунищожаващи, правоизключващи или правопогасяващи/, включително и възражението за съпричиняване при твърдените от него факти, на които се основава то.

Страните не спорят и съдът приема за доказани в процеса следните обстоятелства: че ответникът е з---ховател на деликвента по з---ховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, валидна към датата на процесното ПТП и че събитието представлява покрит з---хователен риск. Горното се установява и от извършена Справка от сайта на Гаранционен фонд, видно от която към дата 26.07.2020г. автомобил „А.“ с рег. № *** е бил з---хован по з---ховка „Гражданска отговорност“ при з---ховател ЗАД „фирма“ с период на з---хователно покритие 01.02.2020г.-1.01.2021г.

Видно от представения по делото Протокол за ПТП № 1759292 от 26.07.2020г., около 17..5 ч. в ГРАД е настъпило ПТП с участието на две МПС – автомобил „Ауди А6“ с рег. № СВ 0140 НК и автомобил л.а. „Мазда ЦХ-5“ с рег. № СВ .0.5 АМ. Като обстоятелства и причини за настъпване на събитието е посочено, че л.а. „Ауди А6“ с рег. № СВ 0140 НК се движи по бул. „История Славянобългарска“ от надлез „Надежда“ към ул. „Каменоделска“ и на 200 м. преди бензиностанция ОМВ, поради недостатъчно разстояние реализира ПТП в движещия се пред него л.а. „Мазда ЦХ-5“ с рег. № СВ .0.5 АМ. Протоколът е съставен от длъжностно лице при ОПП СДВР, след посещение на мястото на произшествието.

На водачът на л.а. „Ауди А6“ с рег. № СВ 0140 НК Б. Тодоров Т. е съставен АУАН № .----- 25. от 26.07.2020г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 20-4..2-014.4. от 17.0..2020г., с което на Б. Т. Т. е наложено административно наказание за това, че като водач на л.а. „А.“ с рег. № ***** в ГРАД, по бул. „И.с.“ с посока на движение от надлез „Н.“ към ул. „К.“ и на около 200 м. преди бензиностанция ОМВ, поради недостатъчно разстояние /дистанция/ реализира ПТП в движещия се пред него т.а. „М.“ с

рег. №****, с което е нарушил разпоредбите на чл. 2., ал.1 ЗДвП. Наказателното постановление е влязло в сила на 25.09.2020г., видно от поставения на него печат.

С Претенция, получена от ответното з---хователно дружество на 29.12.2020г., видно от приложеното известие за доставяне, ищецът, в качеството си на увредено лице, го уведомил за настъпилото ПТП и предявил претенция за изплащане на з---хователно обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки и страдания вследствие телесни увреждания, както и за причинените му имуществени вреди от направените разходи за лечение.

Видно от неоспореното заключение на САТЕ, което съдът кредитира като компетентно, обективно и безпристрастно, произшествието е настъпило по описания в протокола за ПТП начин. Основна причина за настъпването му са субективните действия на водача на л.а. „Ауди А6“ с рег. № СВ 0140 НК. Произшествието е настъпило в светлата част на денонощието. То не би настъпило, ако водачът на л.а. А. е наблюдавал пътното платно пред себе си и настигайки движещия се пред него л.а. „М.“ с рег. № **** на безопасна дистанция предприеме намаляване на скоростта до скоростта на предния автомобил или маневра изпреварване. Вещото лице дава заключение и че МПС л.а. „М.“ с рег. № **** е снабден с фабрични предпазни колани на всички седалки, но при заден удар триточковия инерционен колан е неефективен, тъй като ускорението е положително и няма компонента на инерционната сила, която да задейства инерционния механизъм на предпазния колан. Обикновено от такъв удар водачът и пътниците получават увреждания от т.нар. „камшичен удар“.

От неоспореното заключение на комплексната медицинска експертиза, което съдът кредитира като обективно, компетентно и обосновано, се установява следното:

Вследствие на пътнo-транспортното произшествие от 26.07.2020г. ищцата е получила следните травматични увреждания:

1.Черепно-мозъчна травма, състояща се от следните компоненти: сътресение на главния мозък и

2.Травма на шийния отдел на гръбначния стълб, изразяваща се в: множествено изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния сегмент на гръбначния стълб /контузия на шията/; Увреждане на шийните коренчета; двустранна цервикална радикулопатия С4-С5 с възбудна и отпадна сетивна симптоматика. По отношение на второто травматично увреждане вещите лица заключават, че с оглед механизма на произшествието, оплакванията на ищцата, неврологичния статус и резултатите от извършените изследвания, точната диагноза е множествено изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния сегмент на гръбначния стълб /контузия на шията/, без увреждане на нервни коренчета в шийния отдел, тъй като последното се наблюдава при по-тежка увреда – травматична дискова херния с притискане на нервен корен на определено ниво, луксация с разкъсване и разместване на стави на дадено ниво.

Сътресението на главния мозък е протекло без медицински данни за настъпило безсъзнателно състояние /кома/, и по своя медико-биологичен характер е причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Множественото изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния сегмент на гръбначния стълб е причинило също временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Вещите лица посочват, че сътресението на главния мозък е най-леката степен на дифузна мозъчна травма, като при тази травматична увреда неврологичният статус е без отклонения от нормата, в мозъчния паренхим няма контузионни промени. Дългосрочната прогноза е благоприятна, като не се очакват усложнения. Множественото изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния отдел на гръбначния стълб е травма на меките структури на отдела – стави, мускули, лигаменти, сухожилия. При него липсват счупвания и размествания на тела на прешлени. Трайни последици при пациентите не се очакват. По делото няма приложена медицинска документация за настъпили негативни последици при ищцата, от което експертизата заключава, че лечението е приключило успешно.

Вещите лица посочват, че ищцата е търпяла болки и страдания в период около месец и

половина, най-интензивни в първите петнадесет дни. Главоболието е най-интензивно в първата седмица с постепенно утихване под въздействието на обезболяващи медикаменти. При контузията на шията болките са най-интензивни също в първите петнадесет дни. Ищцата е търпяла главоболие, световъртеж, гадене, ограничени движения на главата. При проведена на втория ден компютърна томография на главен мозък не са установени травматични промени в мозъчната тъкан или кръвоизливи. Приета е в болница за период от 6 дни с оплаквания от болка в шията, главоболие и изтръпване на горни крайници. При проведено електромиографично изследване не са установени промени в проводимостта на периферните нерви. При ищцата се наблюдава и т.нар. хипестезия – намален усет за допир и болка в територията на периферен нерв по C4 и C5 двустранно, като в процесния случай най-вероятно е резултат от травматични промени в ставата на това ниво /хеморагия, разкъсване и прищипване на ставни гънки/ с развитие на възпалителен процес. Болките в шията, главоболието и изтръпването на горните крайници са наложили постъпването на ищцата в болница.

Вещите лица посочват, че при сътресението на главния мозък като временна травматична парализа на мозъчните функции при правилно проведено лечение и режим възстановителния период е в границите на .-5 седмици. Възстановителния период при множество изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния отдел на гръбначния стълб е индивидуален, като при около 70% от пострадалите оплакванията отзвучават за период до шест месеца.

Относно направените разходи по фактура № 0900000.09/11.0..2020г. от 100 лв. за техническо и битово обслужване и по фактура № 00001..124/11.0..2020г. от 12...6 лв. за лекарства, вещите лица дават заключение, че същите са били задължителни за провеждане на лечението.

Пострадалата не е страдала от съпътстващи заболявания, които да са повлияли на лечението и възстановителния период. Няма данни дали е била с поставен предпазен колан по време на инцидента, но дори да е била с такъв, при конкретния удар той би бил неефективен и няма предпазно действие.

По делото са събрани и гласни доказателства.

Св. И. Е. З. – брат на ищцата казва, че му се обадила сестра му, разстроена и плачеща, и му казала, че са претърпели катастрофа. Отишъл на мястото, където се събирали група хора от ромски произход, тъй като причинилият катастрофата бил такъв. Катастрофата била тежка, сестра му се оплаквала от болки във врата и главата, не била в много адекватно състояние, но побързали да си тръгнат заради събралите се роми. Тъй като оплакванията и продължавали, тя се свързала с личния си лекар и той я насочил към болница Токуда, където установили, че има мозъчно сътресение и шийна травма и я приели за лечение. След изписването трябвало да спазва режим, да не е на ярка светлина, не можела да работи на компютъра, изпитвала и световъртеж. Пиела хапчета и използвала мазила. Възстановила се за около . месеца.

Св. Г. Хр. З. – снаха на ищцата казва, че няколко дни след катастрофата видяла петя. Имала болки във врата и главата. Назначили и медикаменти, но оплакванията не отшумявали, поради което я приели в болница. Възстановителния период бил около два месеца, като не трябвало да стои на пряка слънчева светлина, трябвало да си почива и да лежи в къщи.

Св. Л. Н. Н. – младши автоконтрольор в ОПП – СДВР казва, че той съставил протокола за ПТП при процесното събитие. На това произшествие нямало видимо пострадали, поради което не съставил протокол за птп с пострадали лица. Лично питал ищцата, но тя нямала оплаквания.

Видно от фактура № 0900000.09/11.0..2020г., издадена от Аджибадем Сити Клиник сървисис ЕООД и представения фискален бон, ищцата заплатила сумата от 120 лв. с ДДС за престой в болницата, а видно от фактура № 00001..124/11.0..2020г. и фискален бон, ищцата заплатила сумата от 12...6 лв. за лекарства.

Видно от представените болнични листове, ищцата ползвала отпуск за временна

неработоспособност в размер на общо 40 дни с диагноза мозъчно сътресение и увреждане на шийните коренчета.

При така установеното, се налагат следните **правни изводи**:

Съгласно разпоредбата на чл. 4.2 КЗ /чл. 226, ал.1 от КЗ/отм./ увреденият, спрямо който з---хованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от з---хователя. При сключена задължителна з---ховка "Гражданска отговорност" з---хователят се задължава да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на з---хования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Следователно з---хователят отговаря по риска "Гражданска отговорност" за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането. Това е така, защото при тази з---ховка дължимите от з---хователя суми имат обезщетителен характер и са предназначени да поправят вредите, настъпили в резултат на з---хователното събитие.

По делото се установява безпротиворечиво наличието на з---ховка „Гражданска отговорност“ между ответника и собственика на увреждащия автомобил.

Доказани са предпоставките за ангажиране имуществената отговорност на ответника за вредите, причинени от лице, чиято гражданска отговорност при ползването на автомобил е покрита от валидна задължителна з---ховка «Гражданска отговорност на автомобилистите». От събраните по делото доказателства, вкл. Протокол за ПТП, Наказателно постановление и заключението на САТЕ се установява настъпването на процесното събитие, механизма му, вината на водача, чиято гражданска отговорност е з---хована при ответника. Установява се, че вина за произшествието има водачът на л.а. „ М.“ с рег. № ****, който нарушил правилата за движение по пътищата по чл. 2., ал.1 ЗДвП, като поради неспазване на необходимата дистанция ударил движещия се пред него автомобил. Оспорването на ПТП е недоказано, доколкото съдържанието му се потвърждава от останалите събрани доказателства – влязлото в сила наказателно постановление, заключението на САТЕ и показанията на актосъставителя.

Недоказано е възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. В т. 7 на ППВС № 17/6. г. е прието, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилите вредоносен резултат. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди.

Съдът не намира основания да зачете съпричиняване от страна на ищеца – ответникът, чиято е доказателствената тежест не установи при условията на пълно и главно доказване, че вредите са причинени и в резултат твърдяното нарушение от страна на пострадалия – непоставяне на предпазен колан, доколкото видно от заключенията на специализираните експертизи, дори ищцата да е била с поставен предпазен колан това не би намалило травмите или техния интензитет, тъй като при подобен удар предпазният колан е неефективен.

От показанията на свидетелите и заключението на СМЕ се установяват и причинените увреждания на ищеца и причинната им връзка с деянието, както следва: сътресение на главния мозък и контузия на шията, причинили и временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

На основание гореизложеното, Съдът приема, че в процеса се установиха всички елементи от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД - противоправно, виновно поведение на водача на з---хованото при ответника по з---ховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ моторно превозно средство, в причинна връзка с което са настъпилите описани увреждания на здравето на ищцата. При така установеното, на основание чл. 4.2 КЗ ответникът дължи обезвреда на вредите от ПТП, причинени при управление на з---хования при него автомобил.

Относно обезщетението за причинените неимуществени вреди:

Размерът на претърпените неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. По отношение на съдържанието на понятието справедливост, изведено в принцип при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди по [чл. 52 ЗЗД](#), е налице задължителна съдебна практика, обективирана в [ППВС № 4/19-- г., решение № 177 от 27.10.2009, т. по гр. д. № 14/2009 г.](#) на ВКС, II т. о., [решение № .4 от 10.10.2012 г. по гр. д. № 1609/2011 г.](#) на ВКС, IV г. о. и др., постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#). Посочената съдебна практика постановява, че справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. Затова справедливостта по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) не е абстрактно понятие и тя се извежда от преценката на конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики. Принципът за справедливост изисква в най-пълна степен компенсиране на вредите на увреденото лице. Този принцип изисква индивидуална преценка на моралните вреди, причинени конкретно за ищеца, като се имат предвид множество обстоятелства и взаимовръзки, установени по делото.

От заключението на комплексната СМЕ и показанията на свидетелите З. се установява, че ищцата е получила сътресение на главния мозък, протекло без медицински данни за настъпило безсъзнателно състояние /кома/ и травма на шийния отдел на гръбначния стълб, изразяваща се в: множествено изкълчване и навяхване на ставите и ставните връзки на шийния сегмент на гръбначния стълб /контузия на шията/, и по своя медико-биологичен характер са причинили на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота – лека телесна повреда. Травмите са причинили на ищцата болки във врата, главоболие, световъртеж, гадене, ограничени движения на главата, като те са били най-интензивни в първите 15 дни след травмата и според показанията на свидетелите, които съдът кредитира като последователни, логични и съответстващи на останалите събрани доказателства, са отшумели за период от 2- месеца. Ищцата е била на лечение в болнично заведение 6 дни, като там са били извършени изследвания и медикаментозно лечение. Била е неработоспособна за период от 40 дни. В периода на лечение и възстановяване е спазвала постелен режим, като е избягвала ярка светлина, изпитвала е главоболие, световъртеж, болки във врата.

При така събраните по делото доказателства съдът приема, че в пряка причинна връзка с увреждащото събитие ищцата е претърпяла мозъчно сътресение без пълна загуба на съзнание и контузия на шията, съставляващи по своя медико-биологичен характер две леки телесни повреди. Тези увреждания са и причинили негативни физически изживявания – главоболие, болки във врата, болки при движение на главата, световъртеж, гадене. В периода непосредствено след травмата до 15 дни след това болките и негативните изживявания са били най-интензивни, като са нарушили нормалния живот и работа на ищцата, наложили са приемане в болница за 6 дни, прекъсване на работа, спазване на режим, прием на медикаменти. Като отчете така посочените обстоятелства и взе предвид заключението на вещите лица, че лечението е било консервативно, не са извършвани медицински манипулации, операции и т.н. и е приключило успешно и дългосрочната прогноза е благоприятна, като не се очакват усложнения, и прецени, че негативните усещания и емоции на ищеца не се различават от обичайните при този вид произшествия и настъпилите в причинна връзка с тях травми, болки и страдания, възрастта на ищцата – 44 години и социално-икономическите условия в страната, Съдът намира, че справедлив размер на обезщетението, имайки предвид характера на уврежданията, претърпените в причинна връзка с него болки и страдания и социално-икономическите условия в страната, е в размер на общо **5 000 лева**. Предявеният иск за обезщетение за причинените неимуществени вреди е основателен и доказан в този размер.

Исковата претенция е за възмездяването на всички неимуществени вреди от настъпилото з---хователно събитие. Предмет на спора е един деликт и настъпили от него физически и душевни болки и страдания, които са неделима цялост и представляват съвкупност от негативни преживявания на пострадалия. Физическото и психическото състояние на

потърпевшото лице в резултат на причинените със съответното деяние увреждания не може да бъде преценявано фрагментарно, при разграничаване поотделно на самостоятелна болка и страдание от всяка отделна физическа или психическа травма. С оглед на изложеното, сезиращата претенция е една. Исковете по всяка от телесните повреди нямат характер на обективно съединени самостоятелни претенции. С решение № --9/0..01.2011 год. по гр.д.№ 5-----/2009 год. на ВКС, IV ГО по повод на иск за обезщетение на имуществени вреди от деликт е прието, че искът има едно основание и един петитум като посочването на отделни пера не води до формиране на отделни основания на отделни иски с отделен петитум и съответно – съдът следва да присъди общо обезщетение за всички увреждания.

По претенцията за причинени имуществени вреди:

От представените по делото писмени доказателства и заключението на САТЕ се установява, че в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП ищецът е претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечението в общ размер на 24...6 лв., които ответникът, като з---ховател на деликвента по задължителна з---ховка „Гражданска отговорност“ следва да заплати.

Основателна е и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху обезщетението, считано от предявяване на исковете до окончателното плащане, предвид обусловеността и от изхода на спора по главните иски.

По разноските:

Ищецът е направил разноски в размер на 410 лв. платена държавна такса, 400 лв. платени депозити за вещи лица и .00 лв. платен в брой адвокатски хонорар. Възражението на ответника за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение е неоснователно. Съобразно Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при материалния интерес по делото адвокатското възнаграждение възлиза на 792.42 лв. Ищцата е платила адвокатско възнаграждение от .00 лв., което съдът с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените от адвоката процесуални действия и участие в 2 съдебни заседания намира, че не е прекомерно.

Така общо направените от ищеца разноски са в размер на 1 610 лв.

Ответникът е направил разноски в размер на .00 лв. депозити за вещи лица и .0 лв. депозит за свидетел – общо ..0 лв. претендира адвокатско възнаграждение в размер на 2 400 лв., но по делото няма доказателства за уговорено и платено такова.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 7., ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца за направени по делото разноски сумата от 91..66 лв., а ищецът на ответника – сумата от 142.7. лв.

Мотивиран от горното, Съдът:

РЕВ.;А.;;

ОСЪЖДА на основание **чл. 4.2 КЗ, вр. чл. .6 ЗЗД** „фирма“ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление ГРАД, бул. Д. Б. №**да заплати на **П. ЕМ. АЛ.** с ЕГН ***** от ГРАД, ж.к. Н. ., бл. ***, вх. **, ет.**, ап.** з---хователно обезщетение за претърпени вследствие ПТП на 26.07.2020г. в ГРАД, на ул. „И. С.“ в района на бензиностанция „ОМВ“ по вина на водач на МПС „А.“ с рег. № . имуществени и неимуществени вреди, както следва:

1. Сумата от **5 000 лв.** за причинени неимуществени вреди - болки и страдания в резултат получените травматични увреждания, като ОТХВЪРЛЯ иска над уважения размер до предявения от 9 000 лв.;
2. Сумата от **24...6 лв.** за причинени имуществени вреди за направени медицински разходи,

ведно със законната лихва, считано от 15.06.2021г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 7. ал.1 ГПК **З---ХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „фирма”** с ЕИК ..1..04.2 със седалище и адрес на управление ГРАД, бул. Д. Б. № ** да заплати на **П. ЕМ. АЛ.** с ЕГН ***** от ГРАД, ж.к. Н. ., бл.**, вх. **, ет.**ап. **направените по делото разноски в общ размер на **91.66 лв.**, съобразно уважената част от исквете.

ОСЪЖДА на основание чл. 7., ал.. ГПК **П. ЕМ. АЛ.** с ЕГН ***** от ГРАД, ж.к. Н* ., бл. .*, вх. *, ет.*, ап. ** да заплати на **З---ХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „фирма”** с ЕИК***** със седалище и адрес на управление ГРАД, бул. Д. Б. № * направените по делото разноски в размер на **142.7. лв.**, съразмерно на отхвърлената част от исквете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при С□.Е;ф□..;□.9;с□.А;□..;

р□.0;□.9;□.Е;□.D;□.5;□.D; съ□.4;:_____